

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectionarius de tempore - Cod. Aug. perg. 13

[Reichenau ?], [13. Jh.]

Secundum Lucam. IX [= 24,49-53]. Omelia venerabilis Bede presbyteri de
eadem lectione.

[urn:nbn:de:bsz:31-41548](#)

in celum. & dñs cum aplis colloquens.
subito uidentib; illus eleuatus est in
celum. & si non angelico fuitus auxi
lio angelico tam comitatus obsequio.
Vereq; est assumptus in celum. angelus
quoq; idipsum attestantib; qui illis
dixerunt. hic qui assumptus
est a uobis in celum. Subleuatus ad
celum helyas dimisit helyseo pallium
quo erat induitus. ascende. nō in ce
lum dñs. sacramenta humanitatis
assumpti. discipulis immo omni
ecclē quib; sanctificaret. & in uirtu
te dilectionis calcificeret. reliquit.
Assumens helyseus pallium helye. per
eussit eo aquas iordanis. & ubi inuo
cauit dñm helye. diuise sunt aque
& transiit. assumpserunt apli. assūp
sit instituta p̄ eos omnis ecclā. sacra
menta sui redemptoris. quib; spiri
tualiter erudita. abluta. & consecrata.
ipsa quoq; inuocato nomine dñ patris.
impetum mortis supare. eiusq;
obstaculo contemptu adiutā didi
cit transire sempitnam. Tu autem.

S e c o n d u m l u c a o . ix.
N illo temp̄. Dixit dñs ihc disep̄. s.
Ego mitam pmissum patris
mei inuos. Vos autē sedete in cui
itate. quo adiusq; in diuamini uirtu
te exalto. Eduxit autē eos foras in
bethaniā. & eleuatus manib; suis
benedixit eos. Et factum ē dum

benediceret eis. recessit ab eis & fere
batur in celum. Et ip̄i adorantes.
regressi sunt in ierusalem cū gaudio ma
gno. Et erant semp in templo lau
dantes & benedicentes deum.

Omelia venerab̄ B ede p̄ bri. De

Ego mita tā oī p̄ oī
sim patris mei inuos.
Pmissum patris gratiā
dicit sp̄c sc̄i. de quo q̄ in euange
lio iohannis. multa illis ante passi
onem suam locutus est. ex quib; ē
illud. Cum autē uenerit paraclyt
quem ego mitam uobis a patre.
sp̄m ueritatis qui a patre p̄cedit.
ille testimoniuī phibebit de me.
& uos testimoniuī phibebitis. Et
inactib; eoꝝ p̄cepit eis ab eis soli
mis ne discederent. sed expecta
rent pmissionem patris. quam
audistis inquit p̄ os meū. quia q̄
iohannes quidem bapt̄ habuit aq;
uos autē bapt̄ habimini sp̄u sc̄o.
De cui pmissi expectatione hic
quoq; subinfertur cum dictetur.
Vos autē sedete in ciuitate. quo
adiusq; in diuamini uirtute exalto.

Virtutem eis exalto x.
sup uenturam pollicetur.
quia quamvis & ante sp̄m sc̄m
habuerint. pleniū tamen hunc
illo adeoſ ascende p̄cepit.

nam quante passionem eius p spē scī potentiam multa demonia exercabant. multos sanabant egrotos uerbum uite quib; ualueret p dīcabant. q ipso resurgentē amortuis specialius sunt eiusdē spē gratia recreati qn do sicut iohannes scribit. insuflauit q dicit eis. accipite spm scm quo remisit peccata remittunt eis. sed maiore eius uirtute sunt exalto induiti. cum post decem dies assumptionis dñi uice hunc inlin

Equis igneis suscepunt. xi dixit eos foras in bethaniā q eleuatis manib; benedixit eis. Quia redemptor n̄ apparuit in carne. ut peccata tolleret. meritū pme maledictionis auferret. hereditatem accidentib; ppetue benedictionis donarent. recte cum ea que in mundo gessit. muerba benedictionis conclusit. ostendens se ipsum esse de quo dictum est. Ecce num benedictionem dabit. qui le

Bene eos quib; benediceret in bethaniā. que domus obedientie interpretatur edixit. quia nimurum contemptus q supbia maledictionem. obedientia meruit benedictionē. Nam q ipse dñs. ut amissā benedictionis gratiā mundo restitueret. factus ē obe-

dientis patri usq; ad mortē. q solis eis qui in scā ecclā diuinis studient obtenerare pceptis. benedictio uite celestis tribuitur. Nec ptere undū quod bethania in latere montis oliveti posita narratur. Sicut enim bethania obedientem dñi mandatis ecclesiam ita mons oliveti. ipsam redēptoris nři psonam. multū decenter exprimit. cui latus unus militum lancea aperuit. q continuo exiuit sanguis q aqua. hec sunt sacramenta quib; ecclā in xpō nascitur q nutrit.

Bfrā. vi. lect 1. ARNABAS ET SAULUS habebant q iohannē in ministerio. Et cum pambulassent uniuersas insulas usq; ad pafsum in uenerunt uirum quendam magū pseudo ppham uideum. cui nomen erat barieu. qui erat pconsule sergio paui o uiro prudenter. hic accepit barnabam q saulo. desiderabat audire uerbum dī. Resistebat autē illis elymas magus. sic enim interpretatur nomen eius. querens auertere pconsulem afide. Saulus autē qui q paulus repletus spū scō in tuens eum dixit. O plene omni do lo q omni fallacia filii diaboli. micus omnis iustitiae. non desinis subuertere uias dñi rectas. Et nē ecce manus dñi sup te. q eris cecidis